

Назив дела: Очаране наочаре

Име и презиме писца: Светлана Велмар Јанковић

Наслов рада: Приказ књиге „Очаране наочаре“

Књига „Очаране наочаре“ Светлане Велмар Јанковић нас учи историји града Београда на веома занимљив начин. Одушевљена сам њеном темом и садржајем.

Главни јунаци романа су брат и сестра Лука и Милена. Лука за рођендан од анонимног „очараног оптичара“ добија на поклон пар магичних наочара помоћу којих се може видети прошлост и он и његова сестра крећу у авантуру. Уз помоћ наочара одлазе у прошлост и присуствују догађајима из историје Београда. Роман чине приче о њиховим доживљајима и међуделови у којима Лука и Милена са родитељима разговарају о томе што су видели и сазнају неке нове историјске чињенице о одређеном периоду.

И у причама из прошлости главни ликови су деца: Аик у првој причи „Смеђи рак из Винче“, Еда у другој „Јаре из Вишњице“, Луције и Апије у следећој „Лав из Сингидунума“... Прва прича враћа нас у период око 5400. године пре нове ере, у време винчанске културе и у њој се описује пожар у једном ондашњем селу. Друга се одиграва у другом веку нове ере у време када су Келти насељавали Београд, трећа описује Београд у доба Римљана, четврта нас враћа у време Ћирила и Методија и тако кроз историју све до последње која се одиграва у време Кнеза Михаила.

У свим причама се истиче да је важно да људи живе сложено, да је лепо живети у миру и да треба да помажемо једни другима. Оно што је посебно интересантно је да млади јунаци имају пријатеље животиње које им помажу у решавању проблема. Управо животиње из ових прича имају особине које људима често недостају: пожртвованост, верност, љубав.

Омиљена прича из ове књиге ми је „Пас са Варош капије“. Она говори о једној породици у време Првог српског устанка која је живела у кући изнад тајних подземних тунела. Једне ноћи док се напољу одигравала борба за ослобођење Београда, два дечака са својом мајком и псом, пронашли су пут кроз тајне тунеле и изашли након битке на бојиште, где је било пуно људи који леже на земљи. Мајка је одмах притрчала да помогне онима који су преживели. Била је то велика борба у којој су Срби успели да ослободе Варош капију и омогуће пролаз осталим војницима до Стамбол капије. Мајка је превила ране Конди и Узун Мирку Апостоловићу. Њени синови Ненад и Пеђа су испратили Узуну у следећу борбу, али Конда се није освестио. Када је мајка остала сама са псом, пришла је да помогне и преживелом Турчину, али је овај покушао да је гађа ножем. Срећом, пас Рођа је био бржи и одгризао му руку. Касније, Конда се опоравио и све се завршило срећно.

Из ове књиге сам научила много тога о српској историји и историји града Београда. Препоручила бих је посебно онима које занима историја и који воле животиње.

Име и презиме: Марија Кузмановић, Разред: IV₅

Основна школа: ОШ „Свети Сава“ Београд

Наставник: Гордана Бакић

Број телефона: 063 206378, Маил адреса: sladjanagaluska@gmail.com